

REGLUGERÐ

um

loftnet fyrir útvarpstæki.

Til þess að koma í veg fyrir óþægindi, tjón og hættu, er blotizt getur af óhentugum útbúnaði loftneta fyrir útvarpstæki eða lélegum loftnetum og grunntengingu þeirra, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Í kaupstöðum þar sem inniloftnet gerir fullnægjandi gagn, má ekki setja útiloftnet.

2. gr.

Í kaupstöðum mega engir annast uppsetningu útiloftneta nema þeir, er hafa fengið sérstakt leyfi landssímastjóra, en skilyrði fyrir því að það fáiist eru meðmæli hlutaðeigandi rafmagnsstjóra.

3. gr.

Útiloftnet ber að strengja þannig, að þau spilli sem minnst útliti húsa og umhverfi þeirra, og á að jafnaði að leggja þau að bakhlið hússins.

4. gr.

Útiloftnet má ekki strengja þannig, að valdið geti truflunum á símalínunum eða rafmagnstaugum eða hindrað lagningu slíkra lína.

Loftnet má ekki festa í rafveitustaura, og ekki í simastaura. Ekki má strengja útiloftnet yfir eða undir símalínur eða rafmagnstaugar, er liggja ofanjarðar, og heldur ekki nær þeim en 5 metra.

5. gr.

Vilji maður láta festa loftnet í annað hús eða mannvirki, skal fá leyfi eiganda þess, og ef það á að liggja yfir götu, torg, eða þvl., skal leita samþykkis hlutaðeigandi yfirvalda. Sé synjað leyfisins, má, ef óhjákvæmilegt þykir sökum kostnaðar eða annars að koma loftnetinu fyrir á annan hátt, biðja landsímastjóra að sjá um, að loftnetið verði sett upp, eftir því sem honum þykir réttast, og eru allir aðilar skyldir að hlita því, sem hann ákveður um það.

6. gr.

Ekki má tengja útvarpstæki við taugar landssímans eða brunasíma, hvorki beint né óbeint, og heldur ekki beint við rafmagnstaugar. En nota má

48 raflögn í húsi sem loftnet eða grunntengingu fyrir útvarpstæki, ef viðtækið er
13. maí tengt við hana gegnum þéttir, sem landssimastjóri og hlutaðeigandi rafmagns-
stjóri tekur gildan.

7. gr.

Þar sem inniloftnet liggur þvert yfir eða undir síma eða raftaugar, skal svo um búíð, að ekki geti hlotizt tjón eða hættu af.

8. gr.

Útiloftnet verða að vera svo traust og endingargóð, að þau þoli áraun, er stafar af ísingu, snjóþyngslum eða hvassviðri. Skrúfur og festur úr jární verða að vera sinkvarðar.

9. gr.

Útiloftnet skulu vera gerð sem strengur úr margþættum vír úr bronsi eða harðdregnum eir með að minnsta kosti 40 kg. þoli á hvern fermillimetra. Skal strengurinn hafa minnst 2 fermillimetra í þverskurð, og mesta haf milli festipunkta má ekki vera yfir 50 metrar.

Loftnetið skal vera vel einangrað frá festipunktum og ekki vera neín samskeyti á því sjálfu þar sem á reynir.

10. gr.

Ekki má festa loftnet í reykháfa, turna, flaggstengur eða aðra hluta bygg-
inga nema þeir séu svo traustir, að þeir þoli vel þrefalda þá áraun, sem mest má
búast við frá loftnetinu. Þetta styrkleikaákvæði gildir einnig stengur, sem
sérstaklega eru settar upp fyrir útvarpsloftnet, og sömuleiðis stög, stagfestur,
samskeyti, einangrara í lofti og stögum, og vírinn sem bindur einangrarana
við loftnet og við festur.

Sérstaklega skal svo um búíð, að hvað mikið sem reynir á loftnetið,
þá geti ekki þungir hlutir, sem það er fest í, dottið niður og orðið að tjóni.

Útiloftnetum skal þannig komið fyrir, að þau valdi ekki óhagræði fyrir
vinnu á þaki, sérstaklega sóthreinsun.

11. gr.

Ef stálpípur eru notaðar sem loftnetsstengur, má innanmál þeirra ekki
vera undir 25 mm., ef þær eru stagaðar, en ekki undir 38 mm., ef þær eru ó-
stagaðar. Slikar pípur skulu, áður en þær eru settar upp, vera lokaðar í efri
endann og ryðvarðar með haldgóðu máli.

Óstagaðar stengur skulu vera svo sterkar, að þær haldist alveg lóðréttar
við mestu áraun, sem hægt er að búast við.

Járnstengur á þaki skal grunntengja, og tréstengur skal útbúa með eld-
ingavara; nægir að grunntengja með 20 fermillimetra eirvír við aðra málm-
hluti hússins, sem grunntengdir eru.

12. gr.

Forðast skal að leggja útiloftnet samhliða eða nærri járnþaki eða járnvegg, og ekki má leggja það nær öðru loftneti, er fyrir er, en 5 metra frá því, og helzt ekki samhliða því.

13. gr.

Inntaugin úr útiloftneti skal vera úr að minnsta kosti jafnþykkum vir og hinn hluti loftnetsins og úr sama efni. Sé inntaugin skeytt við loftnetið, skulu samskeytin vera gerð með öruggum skrúfklemmum eða skrúfhólkum. Bannað er að nota klemmur með aðeins einni skrúfu, er þrýstir á virinn. Kveiking er ekki nægileg. Inntaugin skal liggja eins beint og unnt er að útvarpstækinu, og má ekki leggja hana í námunda við mjög eldfim efni. Inntaugin verður að vera í a. m. k. 20 cm. fjarlægð frá raftaugum hússins.

14. gr.

Það skal vera auðvelt að grunntengja útiloftnetið með grunntengingar-snara, sem er hjá inntakinu, og skal þessi snari vera útbúinn með neistabili til verndunar gegn ofhárri spennu (yfir 350 volt) í loftnetinu. Þegar útiloftnetið er ekki notað, skal það að jafnaði grunntengt, sérstaklega ef það liggur hátt. Í þrumuveðri skal forðast útvarpsviðtöku með útiloftneti, og ber þá að grunntengja það.

15. gr.

Sé í stað grunntengingar notað einangrað mótnet utan húss, skal ætíð hafður grunntengingarsnari þannig, að unnt sé að grunntengja bæði loftnet og mótnet.

16. gr.

Eiganda loftnets ber að halda því vel við, svo það fullnægi ávallt þeim kröfum, sem heimtaðar eru samkvæmt þessari reglugerð; og skal tafarlaust gera við bilanir, sem fram kunna að koma.

17. gr.

Þar sem alveg sérstaklega stendur á, getur landssímastjóri veitt undanþágu frá framangreindum reglum.

18. gr.

Sé loftnet lagt þannig, að það komi í bága við reglugerð þessa, getur landssímastjóri eða hlutaðeigandi rafmagnsstjóri látið taka það niður á kosnað eiganda.

19. gr.

Um ábyrgð fyrir eiganda loftnets, sem fyrir þá menn, sem setja upp loftnetið eða gera við þau, á óhagnaði og skaða, sem hljótast kynni af loftnetinu eða umbúnaði þess, fer eftir almennum reglum.

48

13. maí

20. gr.
Ákvæði þessarar reglugerðar gilda einnig fyrir þau loftnet, sem kunna að hafa verið sett upp áður en reglugerð þessi er gefin út.

21. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum allt að 500 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

22. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld reglugerð um sama efni frá 17. apríl 1926.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 12, 20. okt. 1905 um ritsíma og talssíma o. fl. og lögum nr. 14, 14. júní 1929 um breytingu á þeim lögum, sbr. lög nr. 82, 14. nóv. 1917 um rekstur loftskreytastöðva á Íslandi, og lög nr. 31, 7. maí 1928 um heimild handa ríkisstjórninni til ríkisrekstrar á útvarpi, til þess að öðlazzt þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. maí 1930.

Einar Árnason.

Vigfús Einarsson.

49

13. maí

REGLUGERÐ

um

varnir gegn útvarpstruflunum.

Samkvæmt lögum nr. 14, 14. júní 1929, um breyting á lögum nr. 12, 20. okt. 1905, um ritsíma og talsíma o. fl., er hér með sett eftirfarandi reglugerð.

1. gr.

Hér eftir má ekki setja upp eða nota nein rafmagnstæki, sem geta valdið tilfínnanlegum truflunum á viðtöku loftskreyta eða útvarps, nema þau hafi sérstakan útbúnað, sem deyfi truflanir frá þeim og hindri þær í að berast út, að svo miklu leyti, sem stjórn landssímans telur fullnægjandi.